

מתחיל ביד, גומר ברגל

הסיפור מתחיל בכניסה לבניין הוועד הפועל של ההסתדרות לפני שבועיים.

המתח גבוה היה כמעט כמו ב"קווי חברת-החשמל. חיים חברי-פלד, יו"ר האגף לאיגוד מיקצועי, המתין בחדרו לאבי פילוסוף, יו"ר ועדת-העבודה של התאחדות ה"תעשיינים, שיבוא ויחתום לו סוף-סוף על מיסמך. פילוסוף דווקא לא מיהר. אך התחלק וחסך מכה הגונה בידו. אחרי כמה ימים התגלה בצני לוס שיש לו שני שברים, וידו ג' ובסה.

מזל שהשבר היה בידו ולא ברגל. כי לרגל היה זקוק ביום השלישי השבוע כדי להגיע לחתימת הסכם שנים: נשואיו עם חברתו מזה ארבע שנים, ושכנתו מזה שנתיים - דליה רבין (בן-ארצי).

את הנישואין יערוך רב בביתם בהרצליה. את הנוכחים אפשר יהיה לספור במחוט משני ידיים. ה"ורי הכלה, שר-הביטחון יצחק רבין ולאח אשתו, הורדי החתן, אחי-הכלה יובל רבין, מהנדס, ואחות ה"חתן, זהו. ליצחק רבין תהיה זו מתנת יום-הולדת במלאות לו 65 שנים. לכל היתר סתם כסף. גם בשימחתם של השניים, וגם על סגירת מעגל. תמי פרומצ'נקו, אשתו לשעבר של אבי, נישאה לפני שנתיים ללולף ארדוף, פליי-בוי מלוס-אנג'לס. א'ברהם בן-ארצי, בעלה של דליה ל-שעבר, ואבי שני ילדיה - יונתן בן ה"12 ונועה בת ה"10 - נישאו לפני שנתיים, ויש-לו בן נוסף. בתו של אבי, שהתגדה בעבר לחתונה, ב'גרה, בימים אלה מלאו לה 18 שנה, והיא אף זכתה לפני יומיים

אבי פילוסוף ודליה רבין שר-הביטחון יהיה בחתונה

העוסקת בפרוייקטים בענף המזון. אז כמו שאמרנו - לא נורא. שבר אחד או שניים ביד, העיקר שהרגל שברה ביום השלישי את כוס החתונה. **שולמית יריב**

ברשיון-נהיגה חדש. בקיצור ה"שמש זורחת, והעניינים הסתדרו. את דליה הכיר אבי באמצעות חברו לניהול חברת עלית, דויד מ'ושביץ. מאז זרמו הרבה מים בירק-

הטובה חווה בבית-המישפט, השתנה היחס אליה. מי שמעידה עבור התביעה איננה מתקבלת טוב ככלא. חווה עדיין כועסת מאוד על אביכה, ובאחרונה הגישה למיטרה תלונה נגד דה. היא ביקשה שיברקו את כתב-היד של המכתב שנשלח לבתה של חווה בשמה של אביכה. מכתב זה, שבו כי טוב "חווה לא רצחה", הוגש עליידי סניגוריה של חווה לבית-המישפט, מי מש לפני מתן פסק-הדין. אבל השופט טים קבעו כי אינו משנה ואינו מוסיף ראיות חדשות. אביכה, עליידי סניגוריה נתן וחיים קנת, הכחישה שהיא כתבה את המכתב וטענה שהוא זיוף. חווה מבקשת שיקחו אותה ואת אביכה למכונת-אמת בעניין זה, כדי להוכיח מי צודקת. היא קיבלה כבר אישור מה מיטרה כי תלונתה בסיפול.

חווה, שרותה מאוד במהלך המישפט, המשיכה לרוות גם מאז פסק-הדין. היא הורידה עוד שלושה קילוגרם, ר היא טוענת שהיא זקוקה ליותר סידן במוון. לרבריה, אין זה מספיק לאשה בגילה להתחלק בחבילת גבינה אחת עם עוד שש אסירות, והיא זקוקה לסי-דן נוסף.

חווה מודעת מאוד לטיפוח היופי, והביעה מישאלה כי שילטונות כלא-הנשים יהיו יותר מודעים לבעיות המי יחדות של נשים ככלא. היא היתה רוצה לקבל סבון-מרוקים, ולא את סבון-הכלא הרגיל. חווה קוראת מאמרים על טיפול בעור, ומתרגמת אותם מצרפתית לעברית. עבור חברותיה בכ"לא.

היא מרבה לשבת בחדרה ואומרת: "כאשר אני בחדר, כאילו אני לא בבית". היא מרבה להקשיב למוסיקה קלאסית, וחורה גם לעבוד במיפעל המייצר שקעים. בעבר לא הצליחה לעמוד בקצב, ולא ייצרה את מינימום השקעים הנדרש. אבל כעת, אחרי שזרעה, היא עומרת במיסכה.

חווה עוקבת אחרי הנעשה בארץ ובי"עולם דרך העיתונות, ומקבלת גם ב"קורים סרירים של המישפחה. לילדים מותר לבקר אותה פעם בשבוע, יתר בני-המישפחה יכולים לבקר רק פעם בשבועיים.

למרות שכעת שוב איננה עוסקת בחומר המישפטי, היא עדיין עסוקה מאוד בעניין. "הנעליים של רוצחת גדולות עליי", היא טוענת. היא מספרת לכל מי שרוצה לשמוע שהיא הפה מפשע, איננה מסוגלת לרצוח ולא רצ'חה. היא בטוחה כי בית-המישפט העל"יון יקבל את טיעונה וימצא אותה זכאית. היא אומרת כי אם יידחה העיר"עור, תמשיך ותילחם ותגיש גם בקשה למישפט חוזר, עד שתצא זכאית.

אילנה אלון

ון ובמסוררה. אחרי 20 שנה שבהן עבד כמנכ"ל עלית, פרש אבי מכי"וון שחברת-פדרמן השתלטה על עליה. הוא הקים בשותפות עם חברי-לדות חברה בשם רון-אבי,

חווה מחייכת שוב

יחד איתה לדין על עבירות מירמה שר"נות (ראה רחל המרחלת).

בשנים האחרונות התאהבה אילנה בגבר ערבי, מהכפר אברגוש. היא עב'רה לגור איתו, וילדה לו בת קטנה. פר-שת-המירמה האחרונה שלה נידונה רק לפני שבועות אחרים. היא נשפטת לחמש שנות-מאסר בפועל, ואילו בנה וכתה הגדולים, שעמדו איתה לדין, טרם קיבלו את עונשם.

נראה כי לחווה יש על מה לדבר עם עורכת-הדין שסרחה, והן נהנות זו מח'ברתה של זו. גם גיטית איזראלוב הת'יידרה מאוד עם חווה. היא אפילו סרגה לה צעיף, וחווה לובשת אותו על צווא'רה. החברה החדשה שלהן היא הדסה מונסה, הבנקאית מירושלים, שנידונה באחרונה לחמש שנות מאסר. ארבע הנשים הללו, שהן שונות מיי"תר האסירות בהשכלתן, בריקען החב'רתי ובמצבן הכלכלי, מבלות זמן רב יחדיו.

רוצה מכונת אמת

למרות שאביבה גרנות שיי"כת נעצם לקבוצת-הנשים וואת מבהינת הרקע וההשכלה, אין היא נמ'צאת בחברתן, אלא בחברת האסירות האחרות. חווה טוענת כי אחרי שהת'גלה ככלא שאביבה העידה נגד חברתה

אנשים, שפגשו באחרונה בחווה יע'רי בבית-הכלא נווה-תירצה, הופתעו לראות אשה אחרת.

מי שזוכר את חווה מהמישפט, זו שהתחבאה מתחת לשולחנות וייבכה בככי, לא היה מכיר את חווה המחייכת, בעלת חושי-ההומור, המתירדת בקלות, והיא מלאה תיקווה לזיכוי בעירעור.

אפילו סניגוריה, עורכי-הדין רדור מקריץ והר"ד עדנה קפלן, רואים כבר את השינוי שחל בה. כאשר איננה מדברת על המישפט ועל העירעור, היא נשמעת רגועה ובעלת הקסם שהיה לה בעבר. אותו הקסם, שמשך אליה לקר'חות בכנף וידידים בחברה. היא טוענת כי כעת שוב איננה זקוקה עוד לכרור"י הרגעה.

אחרי תום מישפטה, הועברה חווה לאגף-האסירות-השפוטות. היא חולקת את חדרה עם אילנה לב, אשה בת 50, שהורשעה בעבירות מירמה. גם כסוף תקופת מעצרה היתה אילנה לב חברתה של חווה לחדר, מתוך בחירה.

לב היא עורכת-דין, שלמדה באוני"ברסיטה בירושלים. היא אשה חכמה ונאה, היודעת להקסים את שומעיה ולהרשימם. היא היתה נשואה לרוקח ירושלמי, והסתבכה בפרשיות-מירמה לפני יותר מ"10 שנים. היא שילמה על"כך במאסר והתגרשה מבעלה. לאילנה יש שני ילדים, בן ובת, תאומים בני 20, מבעלה הראשון. השניים עמדו כעת

מימי מלשון